

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ - ਨੰਬਰ ਤੇਰ੍ਹਾਂ

Jeff Pippenger

2025-12-18

ਗਿਣਤੀ ਤੇਰ੍ਹਾਂ

ਅਸੀਂ ਇਸ ਵੇਲੇ 1863 ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਬਾਈਬਲੀ ਕਾਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ" ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਾਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਆ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ 1863 ਵਿੱਚ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ "ਪੁਰਾਤਨ ਮਾਰਗਾਂ" ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਲੋਕੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਵਾਰ" ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਕਾਦੇਸ਼ ਅਤੇ 1863 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੱਸ ਪਰਖਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕਾਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਰਖ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਅਚੰਭਿਆਂ ਜਾਂ ਪਰਖਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਬਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੱਸ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦਸਵੀਂ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੌਲਸ ਨੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੀ ਪੱਤਰੀ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ" ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ। ਦੱਸ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਲਫਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਓਮੇਗਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਇਹ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਉਸ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ" ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ—ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ," (ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ) "ਉਸ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਜ਼ਗੀ" ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੈ। ਕਾਦੇਸ਼ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਦਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ "ਬੁੱਧਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ" ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ।

"ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੱਥਿਆਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗਦੀ ਹੈ—ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ, ਬੁੱਧਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਦੋਹਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਪੱਕਾ ਠਹਿਰਾਓ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਿਲਾਏ ਨਾ ਜਾ ਸਕਣ—ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਝੰਝੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਵੇਗਾ। ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ; ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕੀਏ ਕਿ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।" *The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.*

"ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ" "ਬੁੱਧਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ" ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ "ਲਾਈਨ ਉੱਤੇ ਲਾਈਨ" ਵਾਲੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਪਹੁੰਚ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਕੁਚਿਤ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਗਸਤ 1840 ਵਿੱਚ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ "ਭੀੜਾਂ ਮਿੱਲਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਆਗਮਨ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਇਕ ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰੇਰਕ ਬਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।" ਇਹ "ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰੇਰਕ ਬਲ" ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ 1840 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਜੋ "ਅਦਭੁੱਤ ਪ੍ਰੇਰਣਾ" ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰੱਥ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਬੌਧਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਣਾ line upon line ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ line upon line ਵਿਧੀ ਦੀ ਇਹ 'ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ' ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਵਾਸੀ ਲਈ ਇਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਿਅਕਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਲਈ ਦੂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵਾਸਤੇ ਹਿਰਦੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਧੀ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਬੌਧਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਿਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਵਿਧੀ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਇੱਕ ਐਸੀ ਆਤਮਿਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦਿਵਯਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸੰਯੋਗ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। line upon line ਦੀ ਬਾਈਬਲੀ ਵਿਧੀ ਦਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਬੌਧਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚ (ਸੰਦੇਸ਼) ਜੋ ਇਸ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਚਨ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਬੌਧਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਿਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਅਨੁਭਵ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਾਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਸੀ। ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਾਖਰਸ ਪੀਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੋਏਲ ਉਸ ਹੋਰ ਵਰਗ ਦੁਆਰਾ ਪੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਖਮੀਰ ਚੜ੍ਹੇ ਦਾਖਰਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ "ਨਵਾਂ ਦਾਖਰਸ" ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੋਏਲ ਦਾ "ਨਵਾਂ ਦਾਖਰਸ" ਹੀ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪੌਲੁਸ ਦਾ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ" ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ "ਇਫ਼ਰਾਈਮ ਦੇ ਮੱਤੇ" "ਸੁਣਨ" ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ—"ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਹ ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਜ਼ਗੀ ਹੈ': ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਸੁਣਨਾ ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ, ਹੁਕਮ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ; ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਲਕੀਰ, ਲਕੀਰ ਉੱਤੇ ਲਕੀਰ; ਇੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ; ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਡਿੱਗਣ, ਅਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾਏ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ।"

ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਵਾਲੇ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿਖੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੱਸ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 'ਦੋ' ਪਰਖਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਪਰਖ ਦਾ ਦੋ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ "ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਉਹ ਪਰਖ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਨਿਰਣੈ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਤੇਰ੍ਹਾਂ 'ਬਗਾਵਤ' ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇਰ੍ਹਾਂ' ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਾਪਾਈ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਾਨਵਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਬੱਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੱਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ, ਜੋ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਗਾਵਤੀ ਉਦਾਹਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਤੀਜੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਮਾਡਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਬਗਾਵਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਾਨਵਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਵੈਟੀਕਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਆਇਤ ਗਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ—ਵੈਟੀਕਨ ਦੀ ਮੂਰਤ। ਆਇਤ ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੋਹਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਮੂਹ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੈਟੀਕਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ-ਮੂਰਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੋਹਾਂ ਕਾਲਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਅਣਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੂਸਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਹੋਈ। ਮੂਸਾ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੰਡ-ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਬੱਛੜੇ-ਦਰਿੰਦੇ ਦੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪਰਖ 1863 ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ।

ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਜੋ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਭਾਜਕ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਧਰਤੀ ਜਾਂ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਵਿਭਾਜਕ ਰੇਖਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਵਿਭਾਜਕ ਰੇਖਾ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸ਼ੇਬਨਾ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਜਾਂ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਇਲਿਆਕੀਮ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਵਿਭਾਜਕ ਰੇਖਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ, ਜੋ ਮੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸਬਤ ਜਾਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਸਵੀਂ ਪਰਖ ਵੀ ਹੈ। ਅਹਾਰੇਨ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਵਾਲੇ ਵਿਦਰੋਹ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਭਾਜਕ ਰੇਖਾ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਦੋਵੇਂ ਪਰਖਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ—ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ।

ਚੌਥੀ ਪਰਖ ਮੱਸਾਹ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ 'ਪਰਖ' ਹੈ, ਅਤੇ 'ਮੇਰੀਬਾਹ' ਦਾ ਅਰਥ "ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਝੰਡਾ" ਹੈ; ਇਹ ਨਿਰਗਮ 17:1-7 ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੀ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ "ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪਰਖ" ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਭਾ ਸਿਨ ਦੇ ਜੰਗਲ ਤੋਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੁਤਾਬਕ ਚੱਲਦੀ ਹੋਈ ਰਫੀਦੀਮ ਵਿੱਚ ਆ ਡੇਰੀ ਲਾਈ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੀਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੀਈਏ। ਤਾਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਝਗੜਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਪਰਖ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਪਾਣੀ ਲਈ ਤੁੱਸੇ; ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁੜਕੁੜਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤਿਰ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਂ?

ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਲੋਕ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਉਹ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਜਾ, ਅਤੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਲੈ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਹ ਲਾਠੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੂੰ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲ। ਵੇਖ, ਮੈਂ ਹੋਰੇਬ ਵਿੱਚ ਉਸ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸ ਚੱਟਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰੀਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਨਿਕਲੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਪੀਣ। ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਹੀ ਕੀਤਾ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਥਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਮੱਸਾਹ ਅਤੇ ਮੇਰੀਬਾਹ ਰੱਖਿਆ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ, "ਕੀ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?" ਕੁਚ 17:1-7.

"ਮੱਸਾਹ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪਰਖ, ਅਤੇ "ਮੇਰੀਬਾਹ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਝੰਡਾ, ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਲਫ਼ਾ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਓਮੇਗਾ ਤਦ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਉਸੇ ਚੱਟਾਨ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਸ ਉਕਸਾਵਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੌਥਾ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜਾ ਕਾਦੇਸ਼ ਉਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੂਸਾ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ ਚੱਟਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਪਛਾਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਉਸ ਪਰਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਜਲ ਦੀ ਪਰਖ ਜੋ ਝੰਡਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ। 1863 ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਝੰਡਾ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਾਏ; 1863 ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾ ਕਾਦੇਸ਼ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਕਾਦੇਸ਼ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਮੱਸਾਹ ਅਤੇ ਮੇਰੀਬਾਹ ਉਹ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਲਈ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾ ਤਾਂ ਰੋਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ। ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਤਾਂ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਯੁੱਗਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਠੀ ਵਰਤੀ, ਉਹ ਲਾਠੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਨੂੰ ਮਾਰੇ— ਪਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਚੱਟਾਨ 1840 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਨੀਹੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਧਰਮੀ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੱਸਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਪਰਖ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜਲ ਜੋ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਜਲ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਲ ਪਰਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋ ਵਰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ

ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੀਬਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤੀਜਾ ਅਰਤਖਸ਼ਸਤਰਾ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਦਰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ 46 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ, ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਤੀਜੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਸੰਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਫਿਰ ਉਹ ਪੁਰਾਤਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਪੈਂਤਿਕੁਸਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੱਸਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀਬਾਹ ਪਾਣੀ ਦੀ ਉਸ ਪਰਖ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਇਸਤਰੀ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਮੰਦਰ, ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਦੇਹ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵਰਗੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ "ਵਿਸ਼ਰਾਮ" ਮਿਲੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ 1844 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸੱਬਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਮੱਸਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀਬਾਹ ਦੀ ਇਹ ਸਮਝ, ਚੌਥੀ ਪਰਖ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਆਰੰਭਕ ਪਰਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਜੇ ਆਪ ਹੀ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ—ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਪਰਖਾਂ ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ—ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਕਿ ਮੰਨਾ ਦੀ ਤਿਹਰੀ ਪਰਖ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪਰਖ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਦੀ ਤੀਜੀ ਦੁਗੁਣੀ ਪਰਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੱਸਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀਬਾਹ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲਾ "ਦੁਗੁਣਾ" ਕੇਵਲ ਦੂਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਮੰਨਾ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਨ। ਮੱਸਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀਬਾਹ ਦੀ ਪਰਖ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਪੰਜਵੀਂ ਪਰਖ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੇ ਬੱਛੜੇ ਦੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਜੋ ਮੂਰਤੀਪੂਜਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਬਾਰੀਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੰਗੀ ਬਗਾਵਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੋਂ ਲੁਕਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮੂਸਾ ਪਹਾੜ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋਕ ਹਾਰੂਨ ਕੋਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲੱਗੇ, ਉੱਠ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਦੇਵਤੇ ਬਣਾ ਦੇ, ਜੇ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਚੱਲਣ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮੂਸਾ ਦਾ, ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉੱਪਰ ਲਿਆਇਆ, ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਤਦ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਬਾਲੀਆਂ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਤਾਰ ਲਵੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਓ। ਤਦ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਬਾਲੀਆਂ ਉਤਾਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਕੋਲ ਲਿਆਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੇਦਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਢਾਲਿਆ ਹੋਇਆ ਬਛੜਾ ਬਣਾਇਆ; ਤਦ ਉਹ ਆਖਣ ਲੱਗੇ, ਹੇ ਇਸਰਾਏਲ, ਇਹ ਤੇਰੇ ਦੇਵਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉੱਪਰ ਲਿਆਇਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਇਹ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਵੇਦੀ ਬਣਾਈ; ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਕੇ ਕਿਹਾ, ਭਲਕੇ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਤਿਉਹਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਉੱਠੇ, ਅਤੇ ਹੋਮ-ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਬਲੀਆਂ ਲਿਆਏ; ਅਤੇ ਲੋਕ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਲਈ ਬੈਠ ਗਏ, ਅਤੇ ਖੇਡਣ-ਕੂਦਣ ਲਈ ਉੱਠ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਕੁਚ 32:1-6.

ਛੇਵੀਂ ਪਰਖ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬੱਛੜੇ ਵਾਲੇ ਵਿਦੇਹ ਦਾ ਦੂਜਾ ਭਾਗ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਦਸ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਕੌਣ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੈ?" ਬਹੁਮਤ ਨਿਸ਼ਕ੍ਰਿਆ ਹੀ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਮੂਰਤੀ-ਪੂਜਕਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਿਹਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੱਧਸਥ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵਿਦੇਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ।

ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਪਰਖ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਰਮਲ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਏਲੀਆਹ ਉਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੂਸਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ। “ਅੱਜ ਹੀ ਚੁਣ ਲਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋਗੇ,” ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਰਖ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਹਾਰੇਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਯਾਰੋਬਆਮ ਦੇ ਦੋ ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਛੜਿਆਂ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਗੋਤਾਂ ਦੀ ਵੰਡ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆਈਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਹੈ। ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਪਰਖ, ਜੋ ਇੱਕ ਹੀ ਦੋਹਰੀ ਪਰਖ ਹਨ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 1863 ਅਤੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਖੁਰੇਜ ਦੇ ਬੱਤੀਵੇਂ ਅਤੇ ਤੇਤੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਉਸੇ ਹੀ ਦਿਨ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੇਵਲ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਉਹ ਦਿਨ 1863 ਅਤੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਤੇਤੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਉਕਸਾਹਟ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਰੁਪਾਂਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ। ਉਹੀ ਮੂਸਾ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੱਟਾਨ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਵਰਗ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਚੱਟਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੁਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਚੱਟਾਨ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੇ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਇੱਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਚੱਟਾਨ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

“ਜੇ ਲੋਕ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਸਿਓਨ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਮੌਜੂਦ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਣ,—ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਸੱਚ ਅਤੇ ਭੁੱਲ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਅਧਾਰਮਿਕਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਕਰ ਸਕਣ।

“ਚੇਤਾਵਨੀ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ: ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਸੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਨੀਂਹ ਨੂੰ ਡਗਮਗਾ ਦੇਵੇ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ 1842, 1843, ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਉਣ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੀ ਰਹੀ ਹਾਂ, ਉਸ ਜੋਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਉਸ ਮੰਚ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਰਹੇ, ਜੋਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਜੋਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ? ਉਹ ਯੁਗਾਂ ਦੀ ਚੱਟਾਨ ਵਾਂਗ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੀ ਆਈ ਹੈ।”

Review and Herald, April 14, 1903.

‘ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ’ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਚੱਟਾਨ ਉੱਤੇ ਵਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਵਰਗ ਨੂੰ ਅਫ਼ਰਾਈਮ ਦੇ ਮੱਤਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਕਾਰ (ਡੰਡੇ) ਨੂੰ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਜੋ 1840 ਤੋਂ 1844 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਰਗਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ।

“1840–1844 ਤੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੁਣ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਦਿਸ਼ਾ ਗੁਆ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਾਰੀਆਂ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣੇ ਹਨ।”

“ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਧੰਨ ਹਨ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੇਖਦੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਸੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਆਂ। [ਮੱਤੀ 13:16, 17]। ਧੰਨ ਹਨ ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਜੋ 1843 ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।”

“ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪੂਰੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ; ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਦ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇਗਾ, ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ।” Manuscript Releases, volume 21, 437.

ਮੰਨਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਰੀਖਿਆ ਤਿੰਨ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਹੈ। ਦਸ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਪਰੀਖਿਆ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ “ਵਿਸ਼ਰਾਮ” ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਪਰੀਖਿਆ ਤਿੰਨ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਦੂਤ ਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਚੌਥੀ ਪਰੀਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਮੱਸਾਹ ਅਤੇ ਮੇਰੀਬਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਦੂਤ, ਜੋ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੀਜੀ ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਮੱਸਾਹ ਅਤੇ ਮੇਰੀਬਾਹ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਮੰਨਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਰੀਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਈ।

ਗਿਣਤੀ 11:1-3 ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਤਬੇਰਾਹ ਦਾ ਉਕਸਾਵਾ ਸੱਤਵੀਂ ਪਰਖ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। “ਤਬੇਰਾਹ,” ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਸੜਨ ਦਾ ਸਥਾਨ,’ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਅੱਗੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਪਰਿਚਿਤ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਆਇਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਰੇਗਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਸਬਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧੀਰਜ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਬੇਸਬਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਗੀ ਕਸੌਟੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਪਰਬਤ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਕੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨੇਮ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਉਸ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਥਾਂ ਲੱਭੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਛਾਵਣੀ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਸਨ, ਤਦ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬੱਦਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਦੂਕ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਸੀ, ਤਦ ਮੂਸਾ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਉੱਠ; ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵੈਰੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋ ਜਾਣ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਘਿ੍ਰਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਠਹਿਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਮੁੜ ਆ। ਗਿਣਤੀ 10:33-36।

ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਤਬੇਰਾਹ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਲੱਗਿਆ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਭੜਕ ਉਠਿਆ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅੱਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੜੀ, ਅਤੇ ਛਾਵਣੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਗਈ। ਤਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੂਸਾ ਅੱਗੇ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਅੱਗ ਬੁੱਝ ਗਈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਥਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਤਬੇਰਾਹ ਰੱਖਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅੱਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੜੀ ਸੀ। ਗਿਣਤੀ 11:1-3.

ਅੱਗ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਉਕਸਾਹਟ ਆਈ, ਉਹ ਮਾਸਾਹਾਰੀ ਭੋਜਨ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਠਵੀਂ ਪਰਖ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਣਤੀ 11:4-34 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਤਬੇਰਾਹ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉੱਚੇ ਸੁਭਾਵ ਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣ, ਧੀਰਜ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਮਾਸ ਦੇ ਹੰਡਿਆਂ ਲਈ ਲਾਲਸਾ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਹੇਠਲੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅੱਗ ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਬੇਰਾਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਸੜਨ ਦਾ ਸਥਾਨ,” ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੜਨ ਦਾ ਸਥਾਨ ਮਲਾਕੀ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅੱਗ ਇੱਕ ਅਧੀਰ ਵਰਗ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀਰਜਵਾਨ ਵਰਗ ਨੂੰ ਜੋ ਉੱਪਰ ਉਠਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭੇਟ ਵਾਂਗ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਲੋਕ ਤਬੇਰਾਹ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਦੁਗੁਣੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਅਡੋਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਉੱਚੇ ਸੁਭਾਵ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਵਿਆਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦਿਵਿਆਤਾ ਕੇਵਲ ਤਦ ਹੀ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਹੇਠਲਾ ਸੁਭਾਵ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇ। ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਡੋਲ ਹੋ ਜਾਣਾ, ਮੇਹਰ ਲੱਗਣ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਬੇਰਾਹ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਗੇਹੂ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨੌਵੀਂ ਪਰਖ ਗਿਣਤੀ 12 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮਿਰਯਾਮ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਹੈ। ਇਹ ਭੜਕਾਵਾ ਕੇਰਹ, ਦਾਥਾਨ ਅਤੇ ਅਬੀਰਾਮ ਦੇ ਭੜਕਾਵੇ ਤੋਂ, ਜਾਂ 1888 ਵਿੱਚ ਮਿਨੀਐਪੋਲਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਘਟਨਾ ਤੋਂ, ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਸਲਾ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਨੇਤ੍ਰਿਤਵ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਆਗੂ ਜੋ ਕੇਵਲ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਸ਼ਾਰੋਪਣਾ ਦਸਵੇਂ ਪਰੀਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਗੂਪਣ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਸਵਾਂ ਪਰੀਖਣ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਸਲੀਬ ਦੇ ਸਮਕੱਖ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਆਗੂਪਣ ਨੇ ਬਰਅੱਬਾ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਮਸੀਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ "bar" ਦਾ ਅਰਥ 'ਪੁੱਤਰ' ਹੈ ਅਤੇ "abba" ਦਾ ਅਰਥ 'ਪਿਤਾ' ਹੈ। ਸਲੀਬ (ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ) ਜਾਂ ਕਾਦੇਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੋਏ, ਆਗੂਪਣ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਧਰਮਤਿਆਗਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਚੁਣਦਿਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅੱਗੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ, ਸਿਵਾਏ ਕੈਸਰ ਦੇ।

ਸੱਤਵੀਂ, ਅੱਠਵੀਂ ਅਤੇ ਨੌਵੀਂ ਪਰਖ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਮੁਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸਵੀਂ ਪਰਖ ਕਾਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਬਗਾਵਤ ਸੀ, ਜੋ 1863 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। 1846 ਤੋਂ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਨਾਈ ਤੱਕ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪੱਥਰ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਹੋਏ ਵਾਅਦਾਤਮਕ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਦੋ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਆਧੁਨਿਕ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਵਾਅਦਾਤਮਕ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਤਖ਼ਤੀ 1850 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 1856 ਤੱਕ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਪਰਖ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1856 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਬਹੁਮਤੀ ਰਾਏ ਬਣੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕਿਆ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੀ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਮਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।

1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਉਸੇ ਹੀ ਥਾਂ ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂਹੰਨਾ ਵੱਲੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਸਮੇਂ ਮਸੀਹ ਬਣਿਆ। ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵਾਚਿਕ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੰਬੰਧ ਇੱਕ ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਦਸ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਸਿਨਾਈ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਾਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਦਸਵੀਂ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਬਗਾਵਤ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ, ਉਹ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਏ।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੀਲ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਠੇ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਓਮੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਅਲਫ਼ਾ ਕਾਦੇਸ਼ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਬਗਾਵਤ, ਕਾਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਲਫ਼ਾ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਓਮੇਗਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਬਗਾਵਤਾਂ ਇਕੱਠਿਆਂ ਮਿਲ ਕੇ ਯਸਾਯਾਹ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਅਣਪੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਿਛਲੀ

ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਤਿੰਨ ਬਪਤਿਸਮੇ (ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ, ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ), ਪਹਿਲਾ ਮੁਸਾ ਦਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਮਸੀਹ ਦਾ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸਾ ਅਲਫਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਓਮੇਗਾ। ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਬਾਈਵੇਂ ਅੱਖਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਅੱਖਰ, ਅਰਥਾਤ ਤੇਰਵਾਂ ਅੱਖਰ, ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨਾਲ ਆਖਰੀ ਅਤੇ ਬਾਈਵੇਂ ਅੱਖਰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਸੱਚ" ਬਣਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਅਤੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਸੀ। ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਰਦਨ ਵਾਲਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਆਇਆ। ਪਰ ਯਰਦਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਾਦੇਸ਼ ਦੀ ਦੂਜੀ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦੇ ਅਸਲ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੱਕ। ਤੀਜਾ ਬਪਤਿਸਮਾ, ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਇਆਤ ਸਤਾਈਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਘੜੀ ਸੀ।

ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਹੋਇਆ ਪਹਿਲਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਇੱਕ "ਦੁੱਗਣਾ" ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦਰਿਆ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ-ਬੱਧ ਪੁਜਾ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਗੂਈ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਦੁੱਗਣੇਪਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਵਰਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਵਰਗ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਆਗੂਈ ਦੋਹਾਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਗੋਹੁੰ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਬੂਟੇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਮਸੀਹੀ ਦੁਲਹਨ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ।

1844 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਕਾਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਬਗਾਵਤ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। 1844 ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਪਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ, 1846 ਮੰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਭਤ ਦੀ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਈਟਸ ਨੇ 1846 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ, ਪਾਰ ਕੀਤਾ। 1849 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਤਖਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਤਖਤੀ ਵੀ ਉਸੇ ਹੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਓਮੇਗਾ 1850 ਦੀ ਤਖਤੀ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪਰਖਣ ਲਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਲਫਾ 1843 ਦੀ ਤਖਤੀ ਨੇ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਖਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਕੋਲ ਵੀ ਇੱਕ ਤਖਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾ ਅਲਫਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਓਮੇਗਾ ਹੈ। "ਦੋ ਤਖਤੀਆਂ" ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ—ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਹੀਂ। "ਤਖਤੀਆਂ" ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਅਵਧੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਤਖਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਤਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ। ਦੋ ਤਖਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਚਾਰਟ ਨੂੰ 1850 ਤੱਕ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1844 ਨੂੰ ਸਨ 1843 ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸਨ 1843 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। 19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1844 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1850 ਤੱਕ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀ ਕੋਈ ਤਖਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚਾਰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ—ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਆਲਫਾ ਇੱਕ ਤਖਤੀ ਹੈ, ਓਮੇਗਾ ਇੱਕ ਤਖਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਬਲ ਦਾ ਪਤਨ ਹੈ; ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ, ਜੋ ਉਸ ਅਵਧੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤਖਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਬੱਕੁਕ ਦੀਆਂ ਤਖਤੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸਕ ਕਾਲ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਮੋਹਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1850 ਨੂੰ ਸਿਨਾਈ ਅਤੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰੀ ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਨਾਲ ਮਨਾਈ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਲਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੇਟੀਆਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਲਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮਈ 1842 ਵਿੱਚ ਸਾਰਣੀ ਦੇ ਛਪਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ 1849 ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਦੂਜਾ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 1850 ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਇਹ ਅਵਧੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਤੋਂ

ਪੈਂਤਕੁਸਤ ਤੱਕ ਦੇ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਅਵਧੀ ਜੋ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

1849 ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ 1850 ਵਿੱਚ ਹਬੱਕੁਕ ਦੀ ਦੂਜੀ ਤਖ਼ਤੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਕਾਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। 1856 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਦੱਸ ਪਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਪਰਖ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਈ ਜਦੋਂ ਮਿਲਰ ਦੇ ਆਧਾਰਭੂਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਨਵੀਂ ਜੋਤ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ, 1856 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ, ਜਾਸੂਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰ ਗਏ। 1863 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਆਗੂ ਚੁਣਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮਿਸਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇ।

ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“10 ਦਸੰਬਰ, 1871 ਨੂੰ ਬੋਰਡੇਵਿਲ, ਵਰਮਾਂਟ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠਿਨ ਰਹੀ ਹੈ। ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਇੱਕ ਭਾਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੇਵਾ-ਕਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭਾਰ ਝੱਲਣੇ ਨਹੀਂ ਪਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਮਿਹਨਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦਬਾਅ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਲਾਂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਾ ਦਾ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਸੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਹੇ ਹਨ।” Testimonies, volume 3, 85.